

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

на тему:

ЛІНГВІСТИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ У КИТАЙСЬКОМУ СЕРІАЛІ
«亲爱的翻译官»: СТРУКТУРНО-ФУНКЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Студентки групи Кит07-22

факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Китайська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.065 Східні мови та літератури

(переклад включно), перша – китайська

Снітко Софії Вікторівни

Науковий керівник:

доц. Беля В. В.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ЛІНГВІСТИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ ФІЛОЛОГІЇ.....	6
1.1. Система китайської лінгвістичної термінології та її структурно-семантичні особливості.....	6
1.2. Структурно–функційний метод і його застосування у дослідженні лінгвістичних термінів.....	14
Висновки до Розділу 1.....	20
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНО–ФУНКЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ У КИТАЙСЬКОМУ СЕРІАЛІ «亲爱的翻译官».....	22
2.1. Функції наукової термінології в китайських мистецьких творах.....	22
2.2. Структурно–функційні особливості лінгвістичної термінології у китайському серіалі «亲爱的翻译官».....	23
Висновки до Розділу 2.....	30
ВИСНОВКИ.....	31
АНОТАЦІЯ.....	34
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	35

ВСТУП

Термінологія є продуктом науки і культури, і чим більше розвиваються ці дві діяльності, тим багатшим буде жаргон.

Терміни з різних галузей, як правило, впорядковані і чітко класифіковані, оскільки, коли в ході мовного акту використовуються різні термінологічні одиниці для позначення одного і того ж поняття, це створює плутанину і негативно позначається на самій галузі.

Термінологія є засобом передачі наукових ідей, і якщо термінологія в певній галузі заплутана, це може не тільки вплинути на академічне спілкування, але й змусити людей сумніватися в самій дисципліні.

Мовна термінологія відкриває широкий спектр можливостей для вчених з різних країн освоювати спадщину світової науки мовою оригіналу. Мовні терміни спрямовані на полегшення передачі наукових концепцій фахівцями, які володіють різними мовами, і спонукання їх до активної дослідницької діяльності.

Робота присвячена дослідженню структурно–функційних аспектів лінгвістичної термінології у китайському серіалі «亲爱的翻译官».

Дослідники не розглядали терміни китайської мови з точки зору їх семантики, структури та функції, тому ці питання все ще залишаються суперечливими.

З огляду на це, **актуальність дослідження** обумовлена декількома факторами:

- 1) еволюція лінгвістичних термінів і поява нових термінів в цій області;
- 2) відсутність опису термінів китайської мови на сучасному етапі їх існування;
- 3) необхідність вивчення структури, семантики, функцій і виявлення основних проблем його освіти;
- 4) відсутність досліджень, що висвітлюють його особливості.

Метою дослідження є встановити структурно-функційні особливості лінгвістичної термінології у китайському серіалі «亲爱的翻译官».

Для досягнення цієї мети вам необхідно виконати такі **завдання**:

- проаналізувати систему китайської лінгвістичної термінології;

- вивчити структурно–функційний метод і його застосування у дослідженні лінгвістичних термінів;
- проаналізувати функції наукової термінології в китайських мистецьких творах;
- визначити структурно–функційні особливості лінгвістичної термінології у китайському серіалі «亲爱的翻译官».

Об’єктом дослідження є лінгвістична термінологія у китайському серіалі «亲爱的翻译官».

Предметом дослідження є структурно-функційні особливості лінгвістичної термінології у китайському серіалі «亲爱的翻译官».

Матеріалом дослідження є лінгвістична термінологія у китайському серіалі «亲爱的翻译官».

В рамках дослідження були використані такі **методи** дослідження:

- Теоретичний аналіз джерел наукової літератури для відбору та систематизації фактичних матеріалів для дослідження;
- Метод суцільної вибірки;
- Дефініційний аналіз (для уточнення визначення терміна);
- Описові методи (для виділення аналітичних одиниць, їх поділу, класифікації та інтерпретації);
- Словотворчий аналіз (для визначення механізму створення термінів);
- Морфологічний аналіз (для вивчення методів і типових моделей утворення термінологічних одиниць, які утворюються з використанням морфологічного методу словотворення);
- Структурні методи (для розпізнавання лінгвістичних термінів як інтегрованої функціональної структури);
- Семантичний аналіз (вивчення семантики лінгвістичних термінів);
- Функціональний аналіз, що враховує лінгвістичні терміни з функціональної точки зору.

Наукова новизна полягає в тому, що вперше були проаналізовані структура, семантика і функції термінів лінгвістичної терміносистеми сучасної китайської мови.

Проаналізовано семантичні особливості лінгвістичних термінів, а саме синоніми, антоніми, явища неоднозначності та гомофізії. Були досліджені функціональні особливості термінів китайської мови.

Були виявлені продуктивні словотворчі моделі термінових одиниць в області мови, і їх ефективність була визначена у відсотках.

Практична значимість кваліфікаційної роботи полягає в теоретичних і практичних курсах лексикології, теорії і практики перекладу, факультативі – перекладі лінгвістичних текстів з китайської мови, лекціях з актуальності.

Також результати і висновки даного дослідження можуть бути використані для редагування словників жаргону, довідників і підручників. Крім того, дослідження може послужити основою для вивчення структури, семантики та функцій інших галузевих терміносистем.

Структура роботи. Робота складається із вступу, двох розділів, висновків та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1

ЛІНГВІСТИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ ФІЛОЛОГІЇ

1.1 Система китайської лінгвістичної термінології та її структурно-семантичні особливості

Завдяки внутрішнім і зовнішнім факторам історії та сучасності побудова дисципліни китайської філології досягла чудових результатів, але все ще є багато можливостей для розвитку.

З історичної точки зору вивчення ієрогліфів у стародавньому Китаї, традиційно засноване на філології або сяосюе (традиційна китайська філологія), не стало наукою до сучасності.

У сучасних і сучасних термінах, порівняно із західною лінгвістикою, «дисциплінарна дискурсивна система» китайської філології розвинулася, але все ще обмежена (Zheng, Jie, 2020, *The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example*).

Оскільки Чжан Тайянь замінив «Хіаохуе (китайська традиційна філологія)» на назву «Наука про китайську мову», Ду Дінью зробив китайську трансформацію десятикової класифікації Дьюї та додав «китайську філологію», що на відміну від «Загальна міжнародна порівняльна філологія».

Чжоу Фагао (Zheng, Jie, 2020, *The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example*) визначив китайську філологію в широкому сенсі (тобто «включаючи різні мови в межах Китаю») і вузькому сенсі (тобто «лінгвістика китайської мови»).

Систематичний огляд і утвердження китайської філології Ван Лі (Zheng, Jie, 2020, *The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example*) та інших дали китайській філології міцну основу та широкі перспективи, і навіть розвиток нової китайської філології тривалий час йшов за західною моделлю та «радянською моделлю».

Цей стан відображено у змісті підручників китайської філології та «числі», «типі» та «термінологічній системі» «лінгвістичних словників». Лише в 1990-х роках один за одним виходили «філологічні словники зі словом «Китай», що свідчить про те, що Китай почав досліджувати розвиток філології з китайською специфікою (Zheng, Jie, 2020, *The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example*).

Вивчення китайської філології означає, як вирішити проблему співвідношення національної філології та загальної філології.

Якщо цю проблему помістити в інструмент організації/сервісу філологічних знань, представлений філологічними словниками, переплетені просторово–часові елементи об'єднуються на платформі з перспективою синхронізації та співіснування, з якою важко впоратися, особливо фокус протиріччя агрегація китайської лінгвістичної термінології, яка несе знання про різні просторово–часові виміри.

Таким чином, дослідження або практика «термінографії» з китайською лінгвістичною термінологією як об'єктом дослідження або компіляції повинні поєднувати інструменти служби знань платформи словника та характеристики синхронічної перспективи, глибоко аналізувати характеристики китайської лінгвістичної термінології, виявляти реальні труднощі пізнання потенційних користувачів і обробки дослідників і редакторів, а також досліджувати рішення та оптимізувати теорії та практики на основі цих характеристик і труднощів, щоб цього було достатньо для надання високоякісних професійних філологічних послуг.

Проте існує небагато теоретичних досліджень зі складання китайських лінгвістичних термінологічних словників, таких як «характеристика філологічної термінології», «параметри та типи філологічних словників», «стандарти перекладу філологічної термінології», «історія та розвиток філологічної термінології нового Китаю» (Zheng, Jie, 2020, *The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example*).

У той же час перспектива організації знань бібліотечної та інформаційної науки може бути використана для довідки в термінографічних дослідженнях. 3

одного боку, пов'язані з термінологією дослідження в галузі організації знань включають загальні типи (такі як класифікація книг, предметна класифікація та кодові таблиці тощо), стиль предметного поля та обговорення методу побудови міждисциплінарного знання. система організації (КОС) (Zheng, Jie, 2020, The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example).

З іншого боку, організація знань може забезпечити теоретичний стимул для термінографії. Наприклад, Чжен Шупу та Є Цісон представили онтологію знання, Боукер (Zheng, Jie, 2020, The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example) обговорював важливу роль організації знань у розвитку канадської термінології, а Чжен Цзе (Zheng, Jie, 2020, The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example) спочатку обговорював передумови міждисциплінарних досліджень на організація знань і термінологія та інновація визначення термінології.

Базуючись на вищезазначеному статусі та очікуваній теоретичній цінності та прикладній цінності майбутніх досліджень для побудови філологічних дисциплін і складання словників, ця стаття базується на перспективі теорії організації знань, починаючи з аналізу характеристик китайської лінгвістичної термінології, і описує особливості організації знань китайської лінгвістичної термінології (особливо зосереджуючись на класичній китайській семантичній термінології в сучасний час) у лінгвістичних словниках та аналізує їх обмеження.

Потім у цьому документі будується модель системи організації знань у лінгвістичній термінології та проектується записи термінів шляхом порівняння шляху дослідження та компіляції термінографії та методів організації знань.

У сучасних мовознавчих дослідженнях велике значення має розвиток теоретичних положень щодо організації лексичних одиниць, адже лінгвістична теорія служить не тільки для опису вже відомих фактів, але й для виявлення самої природи цих фактів.

Кожна мова на певному етапі свого розвитку досягає рівня, коли актуальним стає не лише збагачення лексики, а й систематизація наявних лінгвістичних одиниць.

Особливо це стосується професійної лексики, яка повільніше реагує на зовнішні чинники та демонструє стабільність у функціонуванні. Тому фахова термінологія різних мов традиційно є об'єктом лінгвістичних досліджень, адже її аналіз уможлиблює виявлення структурних, семантичних і функційних характеристик терміносистем та мови загалом.

Терміни є невід'ємними елементами необхідними для функціонування науки, оскільки слугують своєрідними кодами, що дозволяють обмін інформацією між фахівцями певної галузі. Вони є важливим засобом професійної комунікації.

Процес становлення поняття «термін» є тривалим і різноплановим. Як вже згадувалося, це поняття вивчалось та вивчається багатьма вченими з різних країн, які досліджували та досліджують конкретні терміносистеми конкретних мов. Завдяки такому розмаїттю наукових підходів, визначення поняття «термін» може варіюватись залежно від певного автора чи наукової школи.

Так, у науковій праці «Сучасна українська літературна мова. Лексика і фразеологія» (1973) термін визначають як «спеціальне слово або словосполучення, що вживається для точного вираження поняття з якої–небудь галузі знання – науки, техніки, суспільно–політичного життя, мистецтва тощо, тобто термін завжди співвіднесений з відповідним поняттям у системі певної галузі науки, техніки чи іншої галузі людських знань» (с. 158).

Квітко визначає термін як «слово чи словесний комплекс, який співвідноситься з поняттям певної організованої галузі пізнання (науки, техніки) і вступає в системні відношення з іншими словами та словесними комплексами, утворюючи разом з ними в кожному окремому випадку й у певний час замкнену систему, що характеризується високою інформативністю, однозначністю, точністю й експресивною нейтральністю» (Селіванова О.О, Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : підручник. Полтава: Довкілля-К, 2008. 711 с.).

Нікітіна (1978) називає терміном базову одиницю термінологічної системи, тобто тим, що визначає внутрішню будову і характерні особливості даної одиниці, що й дозволяє відмежувати її від інших термінологічних одиниць (Нікітіна Ф.О, 1978, Семантичні та словотворчі проблеми сучасної термінології).

За Жовтобрюхом (1965) терміном називають «слово або словосполучення, що служить точним найменуванням спеціального поняття з якоїсь галузі науки, техніки, виробництва, суспільно–політичного життя, культури, мистецтва тощо» (М. А. Жовтобрюх, Б. М. Кулик., 1965, Курс сучасної української літературної).

У своїх дослідженнях Крижанівська (1984) наголошує на тому, що термін – це мовна одиниця, яка використовується для вираження понять у науці, техніці та інших спеціальних галузях (А.В. Крижанівська, 1984, Склад і структура термінологічної лексики української).

Мостовий (1993) зазначає, що «термін – це слово або словосполучення з історично умотивованим чи умовно закріпленим значенням, що відбиває одне поняття у спеціалізованій галузі знання чи виробництва» (Мостовий М.І., 1993, Лексикологія англійської мови).

Пономарів трактує термін як складову історично сформованої термінологічної системи, яка використовується для вираження понять та визначення їх взаємозв'язків.

Термін використовується для спілкування між людьми, які мають спільну спеціалізацію, входить «до словникового складу мови і підпорядковується всім її законам». Його головна функція полягає в точному визначенні поняття в конкретній сфері (Grattidge, W., & Westbrook, J. (1993). *Current trends in terminological activity as seen by Practitioners*. R. A. Strehlow & S. E. Wright (Eds.), *Standardizing terminology for better communication: Practice, applied theory, and results* p. 9-21).

За Сергєєвою (2021) терміном називають «мовну одиницю (слово або словосполучення) спеціальної сфери вживання, яка є словесним позначенням наукового поняття, має закріплене дефініцією термінологічне значення, що є семантичною основою відповідного поняття і реалізується в межах певного термінологічного поля» (Сергєєва Г.А., 2021, Термін і термінологія як об'єкт

лінгвістичного аналізу: поняття та диференційні ознаки. Наукові записки Міжнародного гуманітарного.

Фельбер (2002) означає термін як «конкретне фахове поняття тієї чи іншої галузі знання». Це означення «можна вважати одним з найвдаліших серед нині відомих у лінгвістиці» (Felber H., 2002, Terminology Manual).

Звертаючись до традиційної лінгвістики, термін розглядають як «слово або словосполучення, що позначає поняття певної галузі науки, техніки тощо» (В.М. Русанівський (співголова), О.О. Тараненко (співголова), М.П. Зяблюк та ін., 2004, Українська мова : енциклопедія).

Таке трактування поняття «термін» прослідковується у більшості наведених визначень різних авторів. Тому можна констатувати, що таке розуміння є досить усталеним та загальноприйнятим у сучасній лінгвістиці.

Симоненко (2007) характеризує термін як «слово або словосполучення, що позначає поняття певної галузі науки, техніки, мистецтва, основними ознаками якого є системність, відповідність позначуваному поняттю, наявність дефініції, тенденція до однозначності в межах свого термінологічного поля, тобто термінології певної галузі знань, стислість, стилістична нейтральність, точність, висока інформативність» (Симоненко Л. О., 2007, Термінологія // Українська мова. Енциклопедія)

У «Великому тлумачному словнику сучасної української мови» (2005) термін описується як «слово або словосполучення, що означає чітко окреслене спеціальне поняття якої–небудь галузі науки, техніки, мистецтва, суспільного життя тощо» (В. Т. Бусел, 2004, Великий тлумачний словник сучасної української мови).

У «Короткому тлумачному словнику української мови» (1978) пропонується таке визначення для поняття «термін»: «від лат. terminus – межа, кінець; спеціальне слово чи словосполучення, що прийняте в певній професійній сфері і застосовується в особливих умовах» (Гумецька Л., Гринчишин Д., Худаш М., Керницький І., Полюга Л., Єдлінська У., 1978, Короткий тлумачний словник української мови)

Термінологічна одиниця «представляє собою словесне означення поняття, яке входить в систему понять певної області професійних знань, яке позначає поняття

певної галузі знання чи діяльності людини» 1. Селіванова О.О, 2008, Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми).

Овчаренко (2010) розглядає термін як «створене, запозичене або взяте із загальнонародної мови слово чи словосполучення, яке виражає поняття науки, спеціальних галузей знань і діяльності людини, покликане номінувати об'єкти і процеси й одночасно слугувати засобом пізнання навколишнього світу, має чіткі семантичні межі і входить у термінологічну систему» (Овчаренко Н. І., 2010, Теоретичні передумови дослідження терміносистем).

Вознюк (2017) розуміє під терміном «слово або словосполучення, яке зіставляється з чітко окресленим поняттям певної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільно–політичного життя і вступає у відношення з іншими подібними одиницями мови, утворюючи разом з ними особливу систему – термінологію» (Г. Л. Вознюк, 2017, Українська мова за професійним спрямуванням).

Безсумнівно, дати визначення поняттю «термін» в усій повноті надзвичайно складно, проте згідно з проведеним аналізом, визначили низку центральних понять, крізь призму яких науковці розглядають термін як слово, словосполучення, спеціальне слово, словесний комплекс, базова одиниця термінологічної системи, точне найменування спеціального поняття, мовна одиниця, важлива складова лексичної системи, складова історично сформованої термінологічної системи, умовний символ, словесне означення поняття.

Попри численні спроби, наразі не існує визначення терміна, яке б цілком влаштувало вчених.

Здається, що неможливо окреслити універсальну дефініцію поняття «термін», але «це не означає, що прагнути до витворення найвдалішого означення терміна не варто» Селіванова О.О, 2008, Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми).

Вакуленко (2023) пропонує «удосконалений варіант відповідного означення». Науковець наводить таке визначення цьому поняттю: «термін – це одиниця лексичного рівня (слово або словосполучення), яка позначає певне поняття у відповідній галузі людської діяльності, утворює функціонально–тематичний клас галузевої лексики і є органічним (системним чи позасистемним) елементом

термінологічного фонду» (Вакуленко М., 2023, Сучасна українська термінологія: методологія, кодифікація, лексикографічна практика).

Таким чином, провівши аналіз та узагальнивши низку наведених вище тлумачень терміна, можемо запропонувати наступне визначення: термін – це мовна одиниця (слово або словосполучення), яка репрезентує поняття певної галузі знань чи професійної діяльності у межах конкретної терміносистеми та виконує номінативну функцію.

Термін має дефініцію, яка розкриває його зміст та є ефективним засобом обміну спеціальною інформацією.

Окреслюючи визначення «терміна», ми також стикалися з такими поняттями, як «термінологія» та «терміносистема». Ці поняття тлумачаться неоднозначно в працях різних дослідників. Тож пропонуємо більш детально розглянути зміст поданих вище термінів та окреслити наше розуміння цих понять у межах даної кваліфікаційної роботи.

Термінологію часто розглядають як еквівалент до поняття «термінознавство», тобто прирівнюють термінологію до науки. Так, наприклад, у «Великому тлумачному словнику української мови» (2005) зазначається, що «термінологія – це сукупність термінів якоїсь галузі науки, техніки, мистецтва або всіх термінів даної мови; розділ лексикології, який вивчає терміни різних галузей знань».

Водночас поняття «термінознавство» подається як «те саме, що термінологія».

Інше формулювання знаходимо в праці Русанівського та ін., в ній зазначається, що «термінологія (від. лат. terminus – рубіж, межа і грец. λόγος – слово, вчення) – сукупність термінів, що обслуговують певну сферу знань, пов'язаних із системою понять: мистецтво, техніку, виробництво тощо» (Русанівський В. М., 2004, Українська мова).

До того ж, «це особливий пласт лексики, який піддається свідомому регулюванню та впорядкуванню, синонімом у цьому значенні є терміносистема».

З огляду на вищезазначені дефініції можемо помітити, що виникає неоднозначність у розмежуванні понять «термінологія», «терміносистема», «термінознавство».

Згідно Кротевича та Родзевича (1957) «термінологія – це сукупність термінів, що вживаються в будь-якій галузі науки, техніки, мистецтва, а також сукупність усіх термінів, наявних у тій чи іншій мові» (Є. В. Кротевич, Н. С. Родзевич, 1957, Словник лінгвістичних термінів).

Журавльова (1998) розглядає термінологію як «підсистему лексичного складу мови» (Журавльова Т. А., 1998, Особливості термінологічної номінації).

За Симоненком (2001) «термінологія – це сукупність спеціальних найменувань різних галузей науки, техніки та мистецтва, які вживаються у сфері професійного спілкування та втілюють результати теоретико—пізнавальної діяльності людини» (Симоненко Л. О., 2001, Українська наукова термінологія: стан та перспективи розвитку).

«Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів» (1978) дає таку дефініцію: «термінологія (від. лат. terminus – межа, кордон і logos – вчення) – система термінів певної галузі науки, виробництва, мистецтва, політики тощо».

Терміносистема ж в даному словнику має дещо схоже визначення: «терміносистема (від. лат. terminus – межа, кордон і гр. systema – ціле, складене з частин, поєднання) – система термінів певної галузі науки, техніки, мистецтва та ін., яка враховує лексико–семантичні й словотвірні зв'язки між номінаціями – термінами».

У праці Д'якова, Кияка та Куделька (2000) зазначається, що така багатозначність, переважно, пояснюється тим, що «для кожної термінологічної одиниці визначена точка координат як у мові в цілому, так і в субмові зокрема» (Д'яков А.С., Кияк Т.Р., Куделько З.Б., 2000, Основи термінотворення: Семантичний та соціолінгвістичний аспекти).

Органічна взаємодія елементів всередині такої системи визначає її структуру. Тобто саме системний характер є визначальною передумовою функціонування терміна як невід'ємного компонента спеціальної термінології.

З огляду на вищезазначені дефініції робимо висновок, що важливою ознакою термінології є її системність, яка виявляється у різних аспектах, таких як структура, семантика тощо. Таким чином, синонімічним поняттям «термінології» буде

«терміносистема» (Селіванова О.О, 2008, Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми).

Для позначення науки про терміни використовуємо поняття «термінознавство», що в свою чергу має таку дефініцію: «термінознавство – це наука, яка вивчає спеціальну, фахову лексику з точки зору її типології, походження, форми, змісту та функціонування, а також використання, впорядкування та творення» (Фурт Д. В., Дмитрук Л. А, 2020, Термінологія навчальний посібник).

1.2 Структурно–функційний метод і його застосування у дослідженні лінгвістичних термінів

Одним з важливих питань лінгвістики в цілому є питання методології, тобто методу дослідження мови.

Відомо, що будь–яка галузь людського пізнання, поряд з об'єктом і річчю вивчення, повинна мати певний метод дослідження.

Лінгвістика створювала свій власний (особливий) шлях протягом всієї історії свого розвитку.

Як правило, зміна наукової парадигми тягне за собою відкриття нових методів дослідження. Кожен метод підкреслює той аспект мови як об'єкта вивчення, який визначається найбільш важливою частиною даної лінгвістичної теорії.

Методи (від грецького *methodos* «методи вивчення, пізнання») – система правил і прийомів підходу до вивчення явищ і закономірностей природи, суспільства, мислення.

Термін «метод» неоднозначний: він має загальнонаукове і філософське значення, спеціальне наукове значення (стосовно іншої галузі науки, такий як фізика, хімія, математика, історія, літературознавство, лінгвістика і т.д.) і в деякому сенсі відповідає значенню терміна методологія.

Метод – це шлях, прокладений істиною, а методологія – необхідний інструмент для розчищення цього шляху.

Структурно–функційний метод – це аналітичний спосіб вивчення мови, який досліджує об’єкт розглядаючи складові частини цього об’єкта та їх взаємодії аби з’ясувати структуру та функціонування цього об’єкта. Головна мета полягає в тому, щоб зрозуміти, як складові частини мови, а саме фонемі, слова, фрази, морфемі тощо співвідносяться між собою і яку функцію у мовленні вони виконують.

Даний метод аналізує явища мовних одиниць на різних рівнях : синтаксичному, фонетичному і морфологічному.

У дослідженні лінгвістичних термінів структурно–функційний метод починається з аналізу структурних складових. Таким чином можна дослідити структуру слова, а також його морфологічні та синтаксичні характеристики. Наприклад, термін «синтаксис» може містити вивчення префікса, кореня, суфікса та інших морфем терміну.

А далі проводиться аналіз функцій терміна в мові. Тобто вивчення його значення, застосування тощо. На прикладі того ж термін «синтаксис», як наука, яка вивчає будову речень, а також їх взаємозв’язки в мові.

Є кілька способів дослідження лінгвістичних термінів за допомогою структурно-функційного методу:

1. Структурний аналіз термінів : цей метод розглядає лінгвістичні терміни як складні системи, які складаються з компонентів, такі як суфікси, корені тощо.
2. Розуміння контексту : коли ми вивчаємо лінгвістичні терміни в контексті, це краще допомагає зрозуміти їх семантичні характеристики та зв’язки з іншими мовними одиницями.
3. Визначення функцій термінів : структурно–функційний метод визначає роль лінгвістичних термінів у мовленні. А саме, для опису мовних правил, передачі концепцій тощо.
4. Еволюція термінології : структурно–функційний метод допомагає визначити зміни у використанні лінгвістичних термінологій через певний період часу. Ми можемо дослідити походження, розвиток та використання термінології.

Структурно–функційний метод допомагає філологам отримати глибші знання мови як цілої системи, яка має свою структуру і функціонує в мовленні.

Ми називаємо сучасну парадигму комунікативно–розмовною, практичною, функціональною або когнітивно–комунікативною.

О.О. Селіванова вважає, що домінантою нової парадигми є функціональний метод, який включає вивчення мови в дії. Цей метод включає такі методи, як розмовний аналіз, практичний аналіз та трансформаційний аналіз [1].

Висновки до Розділу 1

Підводячи підсумок, можна сказати, що «термін» – це лінгвістична одиниця (слово або словосполучення), що представляє концепцію певної галузі знань або професійної діяльності в рамках певної термінологічної системи і виконує номінальну функцію.

Цей термін має визначення, що розкриває його зміст, і є ефективним засобом обміну спеціальною інформацією.

У мистецтві терміни вживаються по-особливому, залежно від контексту та деталей кожної галузі мистецтва. Терміни можуть набувати рис символічності, і втілювати певні ідеї чи образи. Мистецькі терміни досить часто є точними і використовуються аби описати художні поняття, концепції або стилі. Доволі нерідко ці терміни використовуються задля того, щоб описати новаторські твори чи концепцію у мистецтві.

Дослідження термінів у мистецтві може відбуватися різними методами. Одним з таких методів є, дослідження термінів, використовуючи історичні джерела, і таким чином вивчати їх еволюцію. Також можна досліджувати на основі художніх творів та текстах.

Аналізуючи такі поняття, як «термінологія», «терміносистема», ми помітили, що існує двозначність у відмінності між цими поняттями, але після ретельного аналізу визначень ми виявили, що ключовою особливістю терміна є його узгодженість.

Термін, в свою чергу, представлений як наука, яка фокусується на вивченні галузевої лексики з точки зору її типології, змісту, функцій, використання і т. д.

Поділяючи погляди вчених, які визначили основні вимоги до цього терміну, вони виділили основні особливості, які служать корисними матеріалами при вивченні певних термінологічних одиниць.

Ми розглядаємо «мовну термінологію» як певний набір термінів, які, на нашу думку, використовуються в мовній сфері для опису концепцій, структур та процесів, пов'язаних з мовою.

Ми виявили проблемні питання з мовними термінами – питання стандартизації, які потребують поліпшення.

Терміни повинні бути впорядковані, без необхідності передавати більше одного поняття через різні терміни. Ця проблема актуальна і передбачає вирішення різних завдань.

Всі розглянуті поняття і явища формують теоретичну основу, використовувану в даному дослідженні для виявлення особливостей мовних термінів, їх аналізу та впорядкування.

РОЗДІЛ 2

СТРУКТУРНО–ФУНКЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ У КИТАЙСЬКОМУ СЕРІАЛІ «亲爱的翻译官»

2.1. Функції наукової термінології в китайських мистецьких творах

Давайте тепер розглянемо важливість цих наукових термінів, їхню роль у дослідженнях і те, як вони сприяють зростанню знань.

1. Точність і ясність: Наріжні камені наукових термінів

Наукові терміни – це не просто нагромадження слів; вони мають певну мету. Однією з головних причин їхнього існування є забезпечення точності та ясності у спілкуванні. У світі досліджень, де точність має першорядне значення, використання правильного терміну може мати вирішальне значення. Наприклад, термін «гіпотеза» має конкретне значення, що відрізняє його від «теорії» чи «закону». Така точність допомагає дослідникам точно передавати свої ідеї, не залишаючи місця для двозначності.

2. Спираючись на існуючі знання: Мова спадкоємності

Наукові терміни не створюються ізольовано; вони часто ґрунтуються на вже існуючих знаннях. Візьмемо, наприклад, термін «ДНК». Ця абревіатура, що означає «дезоксирибонуклеїнова кислота», інкапсулює багату інформацію про структуру, функції та значення молекули. Використовуючи усталені терміни, дослідники можуть долучитися до широкої мережі знань, що дозволяє безперешкодно розвивати наукові дослідження.

3. Ефективна передача знань: Подолання розриву

Уявіть собі ситуацію, коли кожен дослідник має власний набір термінів для опису одного і того ж явища. Така плутанина перешкоджала б передачі знань і співпраці.

Наукові терміни діють як універсальна мова, що дозволяє дослідникам з різних куточків світу розуміти і спиратися на роботу один одного. Ця спільна лексика не

лише підвищує ефективність, але й сприяє формуванню почуття спільноти в науковій сфері.

4. Сила лаконічності: Говорити більше, використовуючи менше

У дослідженнях, де кожне слово має значення, наукові терміни пропонують стислий спосіб передати складні ідеї.

Замість того, щоб використовувати довгі пояснення, дослідники можуть покладатися на усталені терміни для інкапсуляції концепції. Така стислість не лише економить час, але й дозволяє ефективно поширювати інформацію, чи то в наукових роботах, презентаціях, чи навіть у невимушених дискусіях.

Висновок: Лексикон науки, що постійно розширюється.

Наукові терміни не є статичними; вони розвиваються з часом. У міру того, як робляться нові відкриття і розширюються знання, з'являються нові терміни, збагачуючи науковий лексикон.

Розуміючи важливість цих термінів, ми не лише отримуємо уявлення про мову досліджень, але й цінуємо складну павутину знань, яку вони представляють. Тож наступного разу, коли ви натрапите на науковий термін, пам'ятайте, що це не просто слово; це двері у світ відкриттів.

2.2. Структурно–функційні особливості лінгвістичної термінології у китайському серіалі «亲爱的翻译官»

Китайська драма «**Перекладачі**» розповідає історію Цяо Фей (у виконанні **Ян Мі**), яка вивчає французьку мову і прагне стати відомим перекладачем.

Завдяки освіті, здобутій у Парижі, вона потрапляє до коледжу, де випадково знайомиться з професійним перекладачем французької мови Чен Цзя Яном (**Хуан Сюань**). Вони починають своє наставництво не з тієї ноги.

Цяо Фей заслуговує на похвалу Чен Цзя Яна, оскільки вона постійно долає його труднощі, і між ними поступово виникають почуття одне до одного. Коли здається, що все йде гладко, проблеми виникають одна за одною. Вона намагається

уникати свого колишнього хлопця, Гао Цзя Міна (**Венго Гао**), який є братом Ченг Цзя Яна.

Ченг Цзя Ян – хлопець мрії всіх студенток коледжу, але ніхто не знає, що він задихається під владою своєї родини.

Свій мовчазний опір їхнім бажанням він приховує під спокійною і серйозною маскою. Обидва раніше зазнавали болю в коханні, тому вони обережно стрибають через обручі заради свого зароджуваного роману. Чи зможе їхнє міцне кохання перемогти всі перешкоди?

Я була дуже схвильована, коли вперше побачив трейлер. Коли вийшла сама драма, я був трохи розчарований? Можливо, не знаю.

У будь-якому випадку, це драма з акторами класу А в головних ролях. Оскільки в ній грає Ян Мі, ви, напевно, можете здогадатися, що це велика драма.

Цяо Фей – досить симпатичний персонаж. Вона багато працює, розумна і бореться за те, чого хоче. Проте в ній немає нічого особливого, вона дуже схожа на інших героїнь, особливо на тих, яких завжди грає Ян Мі.

Типова бідна мила дівчина з рисами доброти, скромності, праведності. Вона на шляху до того, щоб стати китайсько-французьким перекладачем, і за несприятливих обставин стикається з Чен Цзя Яном (Хуан Сюань), професійним перекладачем класу А.

Я вважаю, що його скарги та нотації справедливі з точки зору професійного перекладача. Так, ви повинні бути досконалим перекладачем, інакше можуть бути серйозні наслідки, але він не найкращий наставник... принаймні, на перших порах.

Йому варто навчитися хвалити студентів, щоб заохочувати їх до розвитку. Але в будь-якому разі мені не так багато є чого сказати про Цяо Фей, вона дуже багато працює, переслідуючи свої мрії.

Як і в більшості драм та романів, стосунки ніколи не бувають солодкими та люблячими, без жодних викликів.

У «Перекладачах» («亲爱的翻译官») заплутані стосунки, де так званий колишній хлопець Цяо Фей (це завжди були односторонні стосунки), Гао Цзя Мін,

насправді є прийомним старшим братом Цзя Яна, який все ще глибоко закоханий у Цяо Фей. А Сяо Хуа, дитяче кохання Цзя Яна, весь цей час плекала почуття до Цзя Міна.

Вийшовши заміж за іншого, Сяо Хуа зрозуміла, що вона нещаслива і прагне Цзя Яна, який завжди був поруч з нею.

Зрозумівши, що вже занадто пізно, оскільки Цзя Ян глибоко закохався в Цяо Фей, Сяо Хуа, створивши фальшивий фронт, спробував втрутитися у стосунки між ОТП. І на додачу до всього цього безладу, мати Цзя Яна, яка не розуміла Цяо Фей ще 8 років тому через «стосунки» Цяо Фей з Цзя Міна, настільки не любила її, що не тільки намагалася розлучити їх, але й була жорстокою у багатьох своїх витівках. Зітхання! Так типово, чи не так?

Зрештою, К'яо Фей дізналася, що вона хворіє на ту ж хворобу, що і її мати – у неї була пухлина в мозку. На моє роздратування, вона приховувала це від Цзя Яна і намагалася порвати з ним. Він, очевидно, врешті-решт дізнався про це, але погодився порвати з нею (на превеликий жаль для нього).

Їхнє кохання нарешті піддалося випробуванню, коли Цяо Фей викрав Чжоу Нань (чоловік / колишній чоловік Сяо Хуа). Щоб врятувати Цзя Яна, якого штовхнув Чжоу Нань, коли той намагався врятувати Цяо Фей, Цзя Мін впав зі скелі на Швейцарській горі.

Драма закінчилася добре: Цзя Ян і Цяо Фей зізналися один одному, як сильно вони кохають один одного і не бажають розлучатися, а також вирішили, що будуть шукати своє щастя після того, як Цзя Мін вийде з коми.

Загалом, мені дуже сподобався «Перекладачі» («亲爱的翻译官»).

Було кілька розчаровуючих моментів, де, мушу визнати, я просто пробігла повз них. Це, безумовно, драма, яку я б передивилася, коли матиму час.

Серіал став комерційним хітом у Китаї. Його прем'єра досягла частки національного глядацького рейтингу в 6,87% і очолила загальну частку ринку 2016 року за перше півріччя. Рейтинг глядацьких симпатій також сягнув 2%, що зробило його найрейтинговішою драмою 2016 року.

Тема «Перекладачі» («亲爱的翻译官») за п'ять днів привернула увагу понад мільярда читачів. На онлайн-платформах Mango TV (芒果TV) та LeTV (乐视电视) серіал отримав понад 100 мільйонів переглядів. На азійській платформі телевізійних драм Viki серіал отримав 9,3 балів з 10.

Серіал високо оцінив Мартін Дахінден, посол Швейцарії в Китаї. Серіал був знятий під час 65-ї річниці встановлення китайсько-швейцарських відносин, і його спонсором виступила Швейцарська рада з туризму.

Однак серіал також отримав критику. Віддані шанувальники заявили, що телесеріал не залишився вірним оригінальному роману. Професійні перекладачі також виступили проти нього, критикуючи його за неточності та неправдиве зображення професії.

Існує продовження під назвою «Перемовник», в якому головні ролі зіграли Ян Мі та Хуан Цзитао. Сиквел має іншу сюжетну лінію.

Під час перегляду фільму варто відмітити, що дорама наповнена різними лінгвістичними термінами.

Термінологія лінгвістичного спрямування може відрізнятися від інших галузевих термінологій тим, що вона за своїм складом достатньо різноманітна.

Лінгвістичні терміни китайської мови можуть бути як загальнозрозумілі (тобто ті, які зрозумілі широкому пласту населення), так і вузькоспеціальні (тобто ті, які розуміють саме спеціалісти лінгвістичної галузі). Наприклад, до загальнозрозумілих можемо віднести: 尽管 – «не дивлячись на»; 侥幸逃脱 – «вийти сухим із води» тощо.

До вузькоспеціальних відносимо такі терміни: 交换生 – «студент по обміну»; 社会学 – «соціологія».

Інші приклади загальнозрозумілих та вузькоспеціалізованих термінів, які зустрічаються у фільмі, ми можемо побачити нижче на прикладі 1–2 серії:

Серія № 1 епізод 2.40–3.00

<ul style="list-style-type: none"> • університет Цюриха • студент по обміну • кредо • упустити • вид 	<ul style="list-style-type: none"> • 苏黎世大学 • 交换生 • 信条 • 错过 • 查看
---	--

Серія № 1 епізод 3.09–3.40

<ul style="list-style-type: none"> • перекладач • не дивлячись на • зробити помилку • вийти сухим із води 	<ul style="list-style-type: none"> • 口译员 • 尽管 • 出错 • 侥幸逃脱
---	---

Серія № 1 епізод 5.33–6.38

<ul style="list-style-type: none"> • стипендія • іноземний студент по обміну • перший курс • біологія • соціологія • ретельний 	<ul style="list-style-type: none"> • 奖学金 • 外国交换生 • 一年级 • 生物学 • 社会学 • 全面
--	---

Серія № 2 епізод 4.30–6.21

<ul style="list-style-type: none"> ● втратити апетит ● завдання ● читати вголос ● знищити мікроби ● Каннібал ● підсолодити 	<ul style="list-style-type: none"> ● 食欲不振 ● 任务 ● 朗读 ● 消灭细菌 ● 吃人 ● 变甜
--	--

Висновки до Розділу 2

У цьому розділі ми змогли проаналізувати особливості наукових термінів у лінгвістиці, а також зуміли на прикладі китайської дорами проаналізувати терміни, які відносяться до загальногалузевих та вузькогалузевих класів.

Наукова термінологія є важливою для дослідників, тому що таким чином, вони можуть обговорювати результати та задуми своїх досліджень.

Є дуже багато особливостей наукових термінів. Наприклад, досить часто наукові терміни є стандартизованими, ці стандарти визначають на наукових з'їздах задля зручного розуміння та точного вираження поняття. В більшості, наукові терміни є незрозумілими для особи, яка не є компетентною в певній галузі науки.

ВИСНОВКИ

На певному етапі розвитку кожна мова досягає точки, коли стає важливим не тільки розширити словниковий запас, а й систематизувати і впорядкувати існуючі лексичні одиниці. Це особливо актуально для наукових термінів, які складаються з вузького кола термінів.

Професійна лексика характеризується стабільністю і несуперечливістю у функціональному використанні. Він прагне до точності та універсальності у передачі конкретних концепцій та ідей. Це сприяє стійкості комунікації в професійному середовищі. Тому терміни завжди викликали інтерес у дослідників як об'єкт дослідження.

У даній кваліфікаційній роботі аналізуються теоретичні концепції, що використовуються при вивченні спеціальних галузевих термінів: поняття «термін», «термінологія», «терміносистема».

Були розглянуті теоретичні основи таких важливих понять, як «мовний термін» і «мовна термінологія».

Важливою особливістю терміна є його системність, тобто було визначено, що синонімічним поняттям «термін» є «терміносистема».

Основними ознаками терміна є ясність, точність, важливість, відсутність експресивної та емоційного забарвлення, послідовність, чіткість, стислість, лаконічність, ейфорія, мотивація, похідність, ясність.

В результаті аналізу проблеми стандартизації мовних термінів було визначено, що терміни слід упорядковувати, не передаючи безліч понять за допомогою різних термінів. Це питання пов'язане з системою мовних термінів і передбачає вирішення різних проблем.

Визначили особливості використання термінів у мистецтві, і дійшли до висновку, що вони відіграють важливу роль у розумінні, комунікації та аналізів різних сфер мистецтва. Особливістю є їх естетична та інтелектуальна цінність, у читача чи слухача вони можуть викликати певну емоцію. Вивчення мистецької термінології сприяє кращому розумінню зав'язків між творів та культурою.

Наукові терміни відіграють дуже важливу роль у науковому дослідженні. Вони є точними, стандартизованими. Кожен термін має чітке визначення. Це є важливим задня уникнення непорозумінь, аби науковці могли вільно, в рамках дослідження, обмінюватись науковою інформацією. Використання наукової термінології в курсовій роботі допомогло забезпечити чітке і точне викладення матеріалу, що в результаті посприяло досягненню цілей дослідження та розумінню отриманих результатів.

Аналізуючи і виявляючи методи вивчення сучасних термінів китайської мови, це стало основою для вивчення структурних, семантичних і функціональних характеристик термінів китайської мови:

- теоретичний аналіз джерел наукової літератури для відбору і систематизації фактичних матеріалів для дослідження;
- методи безперервної вибірки;
- аналіз визначень;
- описові методи;
- словотворчий аналіз;
- морфологічний аналіз;
- структурні методи;
- семантичний аналіз;
- функціональний аналіз, який передбачає розгляд мовних термінів з точки зору їх функцій;
- створення слів кількісний метод обробки мовних даних для визначення процентного вмісту термінів в конкретному методі, який буде використовуватися.

Китайська лінгвістична термінологія характеризується поєднанням системності та гібридності, що створює виклики та можливості для досліджень і практики термінографії, а також робить неминучою інтеграцію міждисциплінарних теорій.

Поєднуючи теоретичні перспективи організації знань і контрастивного термінознавства, це дослідження зосереджується на термінах класичної китайської семантики, описує особливості організації знань про китайську лінгвістичну термінологію в лінгвістичних словниках та аналізує їхні обмеження.

У зростаючій дискусії про інтеграцію стародавнього, сучасного, китайського та західного в різних дисциплінах, зосереджуючи увагу на все більш помітних характеристиках стародавнього та сучасного, китайського та західного злиття в китайській лінгвістичній термінології, особливо в класичній китайській семантичній термінології в сучасний час.

Як впоратися з діалектичною єдністю подібностей і відмінностей, відокремлення та інтеграції професійних знань, які несе термінологія, усвідомити простоту методу організації знань для контролю складності термінологічної системи, представляє виклики і можливості для дослідження і практики термінографії.

Референтна цінність теорії організації знань полягає в її методі побудови концептуальної системи, тоді як концептуальна контрастна перспектива контрастивної термінології застосовується до гібридних характеристик термінів.

Поєднання цих двох шляхів дослідження та компіляції створює модель системи організації знань для китайської лінгвістичної термінологічної служби знань, інтегруючи давнє, сучасне китайське та західне мислення.

Майбутні дослідження потребують систематичного впорядкування термінології та оптимізації відповідних формальних методів побудови. Ефективність моделі також має бути перевірена на відповідність зростаючим потребам у термінологічному сервісі знань.

АНОТАЦІЯ

术语是科学和文化的产物，这些概念越发展，术语就越丰富。

术语是交流科学思想的手段，如果一个领域的术语混乱，不仅会影响学术交流，还会让人对学科本身产生质疑。研究目的是以电视剧《亲爱的翻译官》为例子，对现代汉语语言术语的结构、语意和功能进行综合分析。

该书由引言、两张、每张的结论、一般性结论、所用来源清单和摘要组成。

正文篇幅为 31 页，所用来源清单（来自各种课学文献的 47 个来源）既说明资料清单（包括 3 本字典）篇幅为 4 页。

在第一章中，我们烤炉了术语、属于系统、语言属于的概念。确定了这些概念的主要特徵，识别了术语的主要特徵，并概述了汉语语言术语存在的问题——需要改进的标准化问题。所有孤立的概念和现象构成了研究的理论基础，用于语言术语的表徵、分析和形成。

我们也考虑了语言术语研究的方法。

在第二章中，我们探讨了语言术语的特殊性。

我们发现术语可以存在两种变体：一般术语和窄分支术语。我们结合电视剧《亲爱的翻译官》的笑话来分析这些术语。

关键字：术语、术语系统、语言术语、功能特徵。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Селіванова О.О. (2008). Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : підручник. Полтава: Довкілля-К, 711 с.
2. Grattidge, W., & Westbrook, J. (1993). ІН. Current trends in terminological activity as seen by Practitioners. R. A. Strehlow & S. E. Wright (Eds.), *Standardizing terminology for better communication: Practice, applied theory, and results* p. 9-21.
3. Zheng, Jie. The Model Construction of Knowledge Organization System in Terminography — Taking Chinese Linguistic Terminology as an Example. URL: <https://www.atlantis-press.com/article/125949550.pdf>
4. 曾剑平. (2004). 谈现代语言学中术语翻译的标准化. 南昌航空工业学院学报 (社会科学版), 6(3), 62-65.
5. 陈望道. (2001). 修辞学发凡. 上海: 上海教育出版社, 4(13), 31-32
6. 陈新仁. (2003). 语用学术语汉译问题刍议. 中国翻译, 5(24), 86-89.
7. 崔复爱. (1957). 现代汉语词义讲话. 济南: 山东人民出版社, 6(12), 21-22
8. 代建桃. (2008). 现代汉语同音词研究. 四川: 四川师范大学, 4(21), 85-87
9. 房玉清. (1994). 实用汉语语法. 北京: 北京语言学院出版社, 2, 68-69
10. 符淮青. (1985). 现代汉语词汇. 北京: 北京大学出版社, 6(32), 10-11
11. 葛本仪. (1985). 汉语词汇研究. 济南: 山东教育出版社, 7, 9-10
12. 葛本仪. (2007). 现代汉语词汇学. 东营: 山东人民出版社, 3(7), 45-47
13. 龚群虎. (2004). 语言学中的同义术语. 2 (21), 34-37
14. 郭良夫. (1982). 论缩略. 中国语文, (2)
15. 何藹人. (1957). 普通话词义. 上海: 新知识出版社, 4(2), 34-35

16. 何九盈., 蒋绍愚. (1980). 古汉语词汇讲话. 北京: 北京出版社, 3, 72-73
17. 黄元龙. (2008). 也谈现代汉语缩略语的构造原则. 绥化学院学报, 4(28), 127-130
18. 黄岳洲. (1957). 论联合式合成词构成的种种方式. 语文知识, 11, 21-25
19. 克里斯特尔, 戴维. (编). (2000). 现代语言学词典 (沈家焯, 译; 第四版). 北京: 商务印书馆. 2, 12-13
20. 黎锦熙, 刘世儒. (1953). 汉语语法教材. 北京: 商务印书馆, 7(4), 39-40
21. 林允富. (1999). 什么是规范汉字 —— 兼谈语言文字的立法问题. 西北大学学报, (3). Відновлено з <https://www.docin.com/p-950267561.html>
22. 刘叔新. (2000). 描写词汇学. 北京: 商务印书馆, 4(45), 76-78
23. 陸志韋. (1964). 汉语的构词法. 北京: 科学, (4)
24. 吕叔湘., 朱德熙. (1952). 语法修辞讲话. 北京: 中国青年出版社, 9(32), 98-99
25. 吕叔湘. (1979). 汉语语法分析问题. 北京: 商务印书馆, (7)
26. 吕叔湘. (1981). 中国文法要略. 北京: 商务印书馆, 14(2), 23-24
27. 欧求忠. (2007). 汉英同义词的形成途径对比分析. 文数论坛, (11), 52-53.
28. 齐沪杨. (2003). 汉语通论. 北京: 中央广播电视大学, (16), 12-13
29. 任学良. (1981). 汉语造词法. 北京: 中国社会科学出版社, (9)
30. 萨丕尔. (1985). 语言论. 北京: 商务印书馆, 9, 32-33
31. 邵霭吉., 冯寿忠. (编). (2009). 现代汉语概论. 北京: 中国社会科学出版社, 3(17), 88-90

32. 申荷永. (1996). 论心理学术语翻译的标准化. 北京: 心理学报, 3(10), 59-61
33. 束定芳. (2000). 隐喻学研究. 上海: 上海外语教育出版社, 4, 45-50
34. 苏金智. (1994). 台港和大陆词语差异的原因、模式及其对策. 语言文字应用, (4).
35. 孙常叙. (1956). 汉语词汇. 长春: 吉林人民出版社, 2, 34-35
36. 孙汝建. (2003). 现代汉语. 南京: 南京大学出版社, 5(23), 65-66
37. 吴启主. (编). (2003). 现代汉语教程. 长沙: 湖南是范大学出版社, 6, 15-16
38. 徐国庆. (1999). 现代汉语词汇系统论. 北京: 北京大学出版社, 6(23), 31-33
39. 叙朝华. (2003). 上古汉语词汇史. 北京: 商务印书馆, 7, 45-48
40. 杨茂荣. (2005). 论汉语言文字规范化. 南京: 南京师范大学, 2(23), 9-10
41. 杨梅. (2006). 现代汉语合成词构词研究. 南京: 南京师范大学, 5(10), 55-56
42. 殷志平. (1999). 构造缩略语的方法和原则. 语言教学与研究, (2).
43. 张莉. (2008). 现代汉语一词多义成因论析. 河北大学学报 (哲学社会科学版), 33(5), 55-59.
44. 张永言. (1982). 词汇学简论. 武汉: 华中工学院出版社, 27(2), 34-36
45. 赵艳芳. (2001). 认知语言学概论. 上海: 上海外语教育出版社, 4(21), 22-23
46. 周世烈. (1995). 同形词词典. 北京: 中国国际广播出版社, 6(45), 79-80
47. 邹树明. (1988). 现代术语学与辞书编纂. 北京: 科学出版社, 2, 66-69